
JUBILEA - JUBILEA - JUBILEA - JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestřím a bratřím našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

2. února	Adámek Václav z Bohumilic - 87 let
3. února	Kaňová Naděje z Klobouk - 75 let
4. února	Babáček Josef z Morkůvek - 88 let Kratochvílová Marta z Klobouk - 83 let
6. února	Hutáková Antonie z Klobouk - 80 let Vedrová Drahomíra z Kašnice - 76 let
10. února	Pacasová Lydie z Kašnice - 78 let
14. února	Knollová Růžena z Morkůvek - 83 let
21. února	Pažebřuchová Marie z Velkých Hostěrádek - 82 let Pilát Zdeněk z Klobouk - 82 let
23. února	Mrkvičková Amálie z Klobouk - 86 let Odstrčil Karel z Klobouk - 86 let
24. února	Lexa Karel z Kašnice - 82 let
27. února	Pacas František z Kašnice - 80 let
4. března	Zajícová Marie z Hovorán - 75 let
5. března	Hrabec Jaroslav z Morkůvek - 87 let
7. března	Pacas Rostislav z Kašnice - 81 let Žandová Jarmila z Velkých Hostěrádek - 91 let
8. března	Pažebřuch Rudolf z Velkých Hostěrádek - 87 let
11. března	Pilátová Věročka z Klobouk - 80 let
17. března	Lexová Drahoslava z Krumvíře - 87 let Matějková Jitka z Brumovic - 77 let
20. března	Souhopová Libuše z Morkůvek - 90 let
21. března	Šedivá Radomíra z Bohumilic - 78 let
27. března	Ambros Miroslav z Klobouk - 84 let Švástová Zdeňka z Brumovic - 77 let
28. března	Háčková Anna z Klobouk - 80 let
29. března	Lexová Eva z Kašnice - 77 let
31. března	Sadílková Zdeňka z Morkůvek - 91 let

UPŘÍMNĚ BLAHOPŘEJEME

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna, Brněnská 30, 691 72,
e-mail: cceklobouky@seznam.cz
<http://klobouky.evangnet.cz>; tel.: 608 579 839;
IČ sboru: 48452327; číslo bankovního účtu: **2200347489/2010**

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické v Kloboukách

ročník XVII.

1/2015 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

1. února 2015 – neděle Devítník

8.00 Morkůvky, 9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

8. února 2015 – neděle po Devítníku

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

15. února 2015 – Proměnění Páně

8.00 Morkůvky (SVP), 9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky (SVP)

22. února – 1. neděle postní

9.30 Klobouky (SVP)

1. března – 2. neděle postní

8.00 Morkůvky, 9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

8. března 2015 – 3. neděle postní

9.30 Klobouky – Výroční sborové shromáždění

15. března 2015 – 4. neděle postní

9.30 Klobouky – kázáním poslouží br. synodní senior J. Ruml

22. března 2015 – 5. neděle postní

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

29. března 2015 – Květná neděle

9.30 Klobouky – rodinná bohoslužba

Staršovstvo sboru zve ke každodenní modlitební sborové iniciativě: kratičké osobní modlitbě (např. Otče náš, modlitba Poutníka, vlastní slova) vždy v 21.00 za místo, kde žijeme a jeho obyvatele, za naše společenství.

Zamyšlení nad biblickým veršem na rok 2015

Milí přátelé, bratři a sestry, není to tak dávno, kdy jsme oslavovali Nový rok. Jak jsme do něj vkročili a jaké kroky nás v Novém roce čekají?

Máte rádi bouřlivé oslavy nebo spíše ticho? Na způsobu jakým slavíme (nejen Nový rok), si můžeme uvědomit část rozdílů, které mezi námi jsou.

A víme, že rozdíly mezi námi jsou větší, netýkají se jen způsobu, jak slavíme. Může každý z nás oslavovat způsobem, jaký je mu vlastní? Smíme žít každý svým způsobem, podle svého svědomí věřit, cítit, modlit se?

Každý rok nám přináší nové osobní zkušenosti, které nás dělí – ale jistě i svým způsobem spojují.

Do roku 2015 jsme vstoupili ve znamení demonstrací proti šíření Islámu. Motivace proč se lidé k těmto protestům přidali, jsou rozdílné, strach z násilí, z jinakosti, z cizího, z neznámého. Jsme na rozcestí. Jakou cestou se vydáme? Přidáme se k těmto protestům, nebo se budeme snažit o společnost tolerantní k jiným náboženstvím a menšinám vůbec? Právě do této vypjaté atmosféry slyšíme biblické heslo na rok 2015:

Toto Pavlovo napomenutí, ač staré 2000 let, neztratilo nic na aktuálnosti. „Přijímejte se navzájem“ neznamená, „popírejte rozdíly“. Naopak rozdíly si poctivě uvědomte. Přiznejte si je. Ale o to citlivěji si dávejte pozor na společné spoluzití. Co mu škodí a co ho kultivuje?

Pavel nabádal křesťany, kteří těžce nesli rozdíly, které mezi sebou měli. Konflikty mezi nimi pramenily z různého zázemí jednotlivých křesťanů v různých kulturách. Někteří byli původem židé, jiní měli kořeny v kultech a náboženstvích římského státu.

Stáli před otázkou: Co to znamená žít jako křesťan?

Během staletí a tisíciletí jsme se pomalu naučili respektovat různé podoby křesťanství. Odlišný způsob života druhých (pokud není násilný) neodsuzujeme, nevysmíváme se mu a neopovrhujeme jím. Máme totiž zkušenost s tím, že něco takového může jakékoliv lidské společenství zničit.

Naopak pestrost a pluralita je mohou obohatit.

Pavel říká, že přijímání druhých lidí je něco, co slouží ke slávě Boží. Bůh je oslaven tím, že spolu žijeme v míru a lásce.

Co je tedy dnes pro nás tou opravdovou výzvou? Koho přijímáme neradi a proč nám to přijde těžké? Jak by měla vypadat společnost, ve které chceme žít?

Velkou výzvou je nám dnes soužití s muslimy. Tragédie, jako ta, která se stala v Paříži, vyvolávají obavy i nenávist. Takové činy nenávidět musíme. Ale nemůžeme tuto nenávist obracet proti muslimům jako takovým. Je třeba rozlišovat. Většina muslimů usiluje o pokojný život s nemuslimy a terorismus radikálně a upřímně odsuzuje. Z jejich strany nám nebezpečí nehrozí a soužití s nimi je možné. Musíme tedy přemýšlet a rozlišovat, na podanou ruku odpovědět vstřícností a na výlevy teroristů naopak tvrdostí. Pokud podlehneme islámofobii a začneme být agresivní proti všem muslimům, pokud budeme šířit strach, nepřátelství a nenávist, našemu spoluzití to rozhodně neprospěje.

Nedávno jsme si připomínali hrůzy druhé světové války a hrůzy holocaustu. Hrůzy ideologie, která lidi jednoho náboženství označila za zlo, které je třeba vymýtit. A znovu jsme si připomněli, že již něco takového nedopustíme. Tedy nebudeme mlčet k pronásledování (ani mediálnímu) lidí jiné barvy pleti, jiného náboženství, pohlaví, stáří. Chceme se zastávat menšin. Věříme, že jsou si lidé před Bohem rovni a že Boha potkáváme v lidech maličkých, nevýznamných i v lidech, kteří věří jinak než my.

Je velkou nadějí, že nezůstává jen u předsevzetí, ale že se lidé opravdu začínají angažovat a za tyto hodnoty zasazovat. Tak vznikl například „Společný hlas“, neformální sdružení muslimů, křesťanů a židů. Pro společné soužití totiž platí jednoduché zásady, které platí pro soužití dvou lidí. Můžeme proti sobě bojovat, nebo se můžeme poznávat, snažit se porozumět si a stát se přáteli. Můžeme hledat rozdíly nebo hledat to, co máme společné. Věřím, že společnou řeč najít můžeme. Naše zkušenost se vztahy v rodině nás učí, že to nebude vždy jednoduché, ale vyplatí se to. Přejí nám všem, aby nám k tomu dopomáhal Bůh a my ho svými životy opravdu oslavovali.

farářka Martina Pumrová